

Moeders met een eigen bedrijf

Van het ontwerpen van kinderkleding of een idee voor een babyspeeltje een eigen onderneming maken, doe je er als moeder niet even bij. Marleen Rameckers en Adri van der Tang gingen er toch voor. 'Met jonge kinderen ligt je sociale leven sowieso op zijn gat.'

MARTINE DE VENTE

Haar kinderjurkjes van retrostoffen, met Paulus de Boskabouter of Barbapappa, zijn wereldberoemd in Amsterdam. Adri van der Tang maakte haar eerste ontwerp op een naaimachine van Blokker en zette het op de hobbyproductensite Etsy.com.

Vier jaar later heeft ze haar eigen merk Knotsknetter en een webwinkel van waaruit ze die leuke jurkjes verkoopt, naast kleding van andere merken. Verder is Van der Tang een bekend gezicht op de Sunday Market, de maandelijkse ambachtelijke markt op het Westergasterrein.

Dat ze naast haar eigen kleding ook merkkleding verkoopt, komt omdat ze het met haar eigen ontwerpen alleen niet zou redden. "Als ik zou verkopen tegen maakloon, dan zouden ze voor minimaal tachtig euro over de toonbank moeten gaan. Daar kopen de mensen het niet voor," vertelt ze.

Van der Tang haalt er een volwaardig inkomen uit. Daarvoor werkt ze 'zeker zestig uur per week' vanuit haar huis in Amsterdam-West, waar de dozen met voorraden in het souterrain staan. Bestellingen klaar maken, de website bijhouden en zorgen dat ze gevonden wordt op in-

ternet. "Ik dacht dat als ik een webshop opende, het wel vanzelf zou gaan lopen. Wist ik veel dat het slim is om linkjes uit te wisselen met andere winkels en dat je hoog in Google moet staan." Ze heeft er waanzinnig veel van geleerd. "Geweldig vind ik dat."

Hot issue is momenteel de vraag of ze het maken van haar kleding gaat uitbesteden. Het is moeilijk daar een goed adres voor te vinden. Die informatie deel je namelijk niet met vriendinnen uit de business, is haar ervaring. "In het begin vroeg ik nog wel eens of ze een adresje wisten. Maar dan viel er een ijzige stilte in een eerst geanimeerd gesprek." Nu heeft ze via via een echtpaar uit Oekraïne op het oog, dat 'heel netjes werkt'. Desondanks twijfelt Adri van der Tang. "Ik vind het zelf veel te leuk om te doen."

Met het bedrijf in China waaraan Marleen Ramecker van Snoozebaby het maken van haar producten heeft uitbesteed, heeft ze 'heel veel geluk' gehad. "Je hoort over produceren in China altijd dramaverhalen. De gene die voor ons alles regelt bij de fabriek, zit veel op MSN. Haar Engels is goed. En ze leveren op tijd."

Een eigen merk in de markt zetten, wilde ze eigenlijk altijd al. Ze was marketeer bij ABN Amro en toen ze zwanger raakte van haar eerste kind, zei haar man Sjoerd: 'Als je nog voor jezelf wil beginnen, dan moet je dat nu doen.'

Van stofjes van de Albert Cuyp die ze lekker vond aanvoelen maakte haar moeder een aantal prototypes van Snoozebaby. Het zijn zachte doekjes met gekleurde labeltjes eraan, in verschillende kleuren en structuren. Ze ging er bekende Amsterdamse kinderkleding mee langs, zoals Keet in Huis en de Geboortewinkel.

De reacties waren positief, hoewel sommigen volgens Ramecker ook wel meewarig deden. Zo van: weer zo'n moeder die denkt zo iets er wel in twee à drie dagen in de week bij te kunnen doen.

Toen de eerste doekjes – in twee kleuren, van elke kleur vierduizend stuks – uit China arriveerden, sloeg de paniek wel toe. "Ik dacht: die sta ik mijn hele leven nog met Koningsdag te verkopen." Het viel mee. "Doordat de doekjes er zo leuk uitzien, werd het snel opgepikt door de bladen. We waren er zo doorheen."

Na het succes van de labeldoekjes

kwamen nog meer producten: knuffels, popjes, boxkleden en omslagdoeken. En dat alles nu ook onder goede arbeidsomstandigheden en 'eco' geproduceerd.

Dat haar doekjes – nageemaakt – ook bij de Etos kwamen te liggen, was een grote domper. "Mijn vader, die ook een eigen zaak heeft, zei: 'je moet je eigen koers varen en daar je kracht uithalen'. Zorgen dus dat je altijd weer iets nieuws hebt en zorgen dat winkels geen reden hebben om naar een ander over te stappen."

Hoewel Ramecker in haar opzet meer tijd voor de kinderen te hebben wel is geslaagd – ze kan ze iedere dag uit school halen – is ze met Snoozebaby aanmerkelijk meer tijd kwijt dan haar vaste baan haar kostte.

Maar ach. "Als je kleine kinderen hebt, ligt je sociale leven toch op zijn gat. Wat maakt het uit of je voor de televisie hangt, of achter de laptop zit."

Nu heeft ze meer tijd voor zichzelf. Omdat ze iemand in dienst heeft genomen, hoeft ze zich niet meer continu met de zaak bezig te houden. De laptop hoeft niet meer mee op vakantie.

FOTO MARC DRIESSEN

Onderdak Arts & Crafts Lab

Vrijblijvend pionieren zonder overbodige luxe

Waar: Damrak 70 (Centrum)
Wat: broedplaats in voormalig kantoorpand
Huur: 56 euro/m² per jaar voor subsidieplaats, andere ruimten 140 euro/m² per jaar.

Dit is het soort plaats waar de creatieve starter met een karig startkapitaal het van moet hebben. Tijdelijke invulling van leegstaande kantoorruimte, op een onontdekte plaats als deze, op het Damrak, hartje stad, boven de C&A.

Het Arts & Crafts Lab is een bedrijfsverzamelgebouw van ongeveer zesduizend vierkante meter waarin een mix van individuele kunstenaars, innovatieve commerciële bedrijven en instellingen in de creatieve sector zijn gevestigd. Er is plek voor ongeveer zeventig bedrijven.

De gemeente betaalt mee aan het gebouw en hanteert hier de regels voor een creatieve broedplaats: minimaal veertig procent van de ruimte is voor subsidieplaatsen voor zogeheten Cawapartijen (cultureel, creatief, ambachtelijk).

De overlap en doorstroming zijn

groot: een starter kan het ene jaar recht hebben op een subsidieplaats en het jaar erop, als het lekker loopt, de volle mep moeten betalen.

Het immense pand met vijf verdiepingen is zo opgeknapt dat het er leuk werken is. Het oude blauwe tapijt ligt er nog en de tand des tijds is hier en daar zichtbaar. Het heeft ook wel iets pionierigs, werken op een plaats die daar niet direct voor bedoeld is.

Op de vierde etage komt een creatieve sociëteit met horeca. Op de vijfde etage komt voor het einde van het jaar nog een kolossale ruimte vrij. Wat daarmee gaat gebeuren is nog niet bekend, maar het zal volgens Foppe Eshuis van exploitant en beheerder Codum zeker interessant zijn voor mensen die zich nog niet willen of kunnen binden aan een contract van minimaal één jaar.

Alle zittende huurders weten dat het eindig is. Het kan vijf jaar of tien jaar duren, maar uiteindelijk krijgt het pand een nieuwe bestemming. Kan ook verfrissend werken, om de zoveel tijd een andere werkomgeving.

ANNEMIEK VERBEEK

Het Arts & Crafts Lab aan het Damrak heeft ruimte voor zeventig bedrijven. FOTO MARC DRIESSEN